

**МІНІСТЕРСТВО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ, ТОРГІВЛІ
ТА СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ
(Мінекономіки)**

вул. М. Грушевського 12/2, м. Київ, 01008 тел. (044)200-47-53, факс (044)253-63-71
E-mail: meconomy@me.gov.ua, <http://www.me.gov.ua>, код ЄДРПОУ 37508596

На № _____ від _____

**Державна регуляторна
служба України**

*Щодо проекту постанови
Кабінету Міністрів України*

У додаток до листів від 29.09.2020 № 3822-06/59099-03 та від 28.10.2020 № 3822-06/65032-03 Мінекономіки надсилає доопрацьований з урахуванням результатів обговорення з фахівцями ДРС, яке відбулося 26.10.2020, проект постанови Кабінету Міністрів України “Про затвердження Порядку запровадження державних регульованих цін на товари суб’єктів господарювання, які порушують вимоги законодавства про захист економічної конкуренції” (попередня редакція проекту постанови надсилалася на погодження під назвою “Про затвердження Порядку запровадження державного регулювання цін на товари суб’єктів господарювання, які порушують вимоги законодавства про захист економічної конкуренції”).

Просимо погодити проект постанови в триденний строк.

Додаток:

1. Проект акта на 7 арк.
2. Пояснювальна записка на 6 арк.
4. Аналіз регуляторного впливу на 14 арк.
5. Додаток до аналізу регуляторного впливу на 4 арк.

Міністр

Ігор ПЕТРАШКО

*Макарчук 200 47 73*36-57
0671098105*

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Сертифікат 58E2D9E7F900307B040000007CF72E0074EE8200

Підписувач Петрашко Ігор Ростиславович

Дійсний з 30.03.2020 0:00 по 30.03.2022 0:00

3822-06/67947-03 від 12.11.20:
16:09:54

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від _____ 2020 р. № _____

Київ

Про затвердження Порядку запровадження державних регульованих цін на товари суб'єктів господарювання, які порушують вимоги законодавства про захист економічної конкуренції

Відповідно до частини першої статті 12 Закону України “Про ціни і ціноутворення” Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Затвердити Порядок запровадження державних регульованих цін на товари суб'єктів господарювання, які порушують вимоги законодавства про захист економічної конкуренції, що додається.

2. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

Прем'єр-міністр України

Д. ШМИГАЛЬ

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Сертифікат 58E2D9E7F900307B040000007CF72E0074EE8200

Підписувач Петрашко Ігор Ростиславович

Дійсний з 30.03.2020 0:00 по 30.03.2022 0:00

Мінекономіки

3822-06/67947-03 від 12.11.2020

16:09:54

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від _____ 2020 р. № _____

ПОРЯДОК

запровадження державних регульованих цін на товари суб'єктів господарювання, які порушують вимоги законодавства про захист економічної конкуренції

1. Цей Порядок визначає механізм запровадження державних регульованих цін на товари суб'єктів господарювання, що вчинили порушення законодавства про захист економічної конкуренції (далі – суб'єкти господарювання, що вчинили порушення законодавства про захист економічної конкуренції), яке полягає у зловживанні монопольним становищем у вигляді встановлення таких цін, які неможливо було б встановити за умов існування значної конкуренції на ринку, або застосовування різних цін чи різних умов до рівнозначних угод з суб'єктами господарювання, продавцями чи покупцями без об'єктивно виправданих на те причин (далі – Порядок).

2. Дія цього Порядку не поширюється на ціни (тарифи), що встановлюються відповідно до законів України “Про природні монополії”, “Про ринок електричної енергії”, “Про житлово-комунальні послуги”, “Про ринок природного газу”.

3. Для цілей цього Порядку терміни вживаються у такому значенні:

базовий період – календарний рік, що передує планованому періоду;

планований період – період тривалістю 12 місяців, на який здійснюється розрахунок ціни;

товар – продукція, роботи, послуги, що підлягають продажу (реалізації) суб'єктом господарювання, що вчинив порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

ціна – виражений у грошовій формі еквівалент одиниці товару (продукції, робіт, послуг), що підлягає продажу (реалізації), який застосовується як тариф, розмір плати, ставка або збір, крім ставок і зборів, що використовуються в системі оподаткування.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в Законах України “Про ціни і ціноутворення”, “Про захист економічної конкуренції”.

4. Рішення щодо запровадження державних регульованих цін згідно з цим Порядком приймається такими суб'єктами регулювання:

на загальнодержавних товарних ринках, за винятком ринків лікарських засобів і медичних виробів та телекомунікаційних послуг, – Мінекономіки;

на ринках лікарських засобів і медичних виробів (загальнодержавних і регіональних) – МОЗ;

на ринках телекомунікаційних послуг (загальнодержавних і регіональних) – НКРЗІ;

на регіональних товарних ринках, за винятком ринків лікарських засобів і медичних виробів та телекомунікаційних послуг, – Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською і Севастопольською міськими державними адміністраціями.

5. Підставою для запровадження державних регульованих цін на товари суб'єктів господарювання, що вчинили порушення законодавства про захист економічної конкуренції у випадках, визначених пунктом 1 цього Порядку, є рішення органів Антимонопольного комітету про визнання вчинення порушення законодавства про захист економічної конкуренції, яке полягає у зловживанні монопольним становищем у вигляді встановлення таких цін, які неможливо було б встановити за умов існування значної конкуренції на ринку, або застосування різних цін чи різних умов до рівнозначних угод з суб'єктами господарювання, продавцями чи покупцями без об'єктивно виправданих на те причин (далі – рішення).

6. Антимонопольний комітет, не пізніше десяти робочих днів з дати прийняття рішення, надсилає його через систему електронної взаємодії органів виконавчої влади суб'єктам регулювання відповідно до їх повноважень, визначених у пункті 4 цього Порядку.

7. Суб'єкти регулювання розпочинають розгляд питання про запровадження державних регульованих цін не пізніше п'яти робочих днів з дати реєстрації рішення суб'єктом регулювання та направляють суб'єктам господарювання, що вчинили порушення законодавства про захист економічної конкуренції, запит про надання інформації (далі – запит), зазначеної у пункті 8 цього Порядку.

Запит надсилається в електронному вигляді засобами електронної пошти суб'єкта регулювання, чи у паперовому вигляді рекомендованим листом з повідомленням про вручення.

Часом та датою отримання суб'єктом господарювання, що вчинив порушення законодавства про захист економічної конкуренції, запиту є час та дата отримання файлу на вузлі електронної пошти суб'єкта регулювання, або час та дата, які зазначені у повідомленні про вручення.

8. Суб'єкти господарювання, що вчинили порушення законодавства про захист економічної конкуренції, у терміни, встановлені у запиті, але не менше як протягом десяти робочих днів від дня його отримання, подають суб'єктам регулювання таку інформацію:

пояснювальну записку до розрахунку цін;

обсяги виробництва та/або реалізації товарів за попередній та базовий періоди, очікувані зміни у планованому періоді з відповідними обґрунтуваннями;

розрахунок рівнів цін на планований період;

розрахунок планованих витрат та динаміку фактичних витрат за попередній та базовий період, очікувані зміни у планованому періоді з відповідними обґрунтуваннями;

розрахунок планованого прибутку з урахуванням суми капітальних інвестицій на планований період та динаміку відповідних показників за попередній, базовий і на планований періоди з відповідними обґрунтуваннями;

інвестиційну програму (план капітальних інвестицій);

копії фінансової звітності (за попередній звітній період).

На запит суб'єктів регулювання може надаватися інша інформація, пов'язана із розрахунками рівнів цін та витрат.

Разом із зазначеною інформацією суб'єкт господарювання може подати відомості про наявність обставин, зазначених в абзацах восьмому – десятому пункту 9 цього Порядку.

Відповідь на запит надається суб'єктами господарювання, що вчинили порушення законодавства про захист економічної конкуренції, в електронному вигляді на електронну адресу суб'єкта регулювання, чи у паперовому вигляді рекомендованим листом з повідомленням про вручення.

Датою та часом отримання суб'єктом регулювання відповіді на запит є дата та час її надходження на вузол електронної пошти суб'єкта регулювання, а у разі направлення відповіді рекомендованим листом з повідомленням про вручення – відмітка суб'єкта регулювання про час та дату її отримання.

Подання інформації в електронній формі здійснюються з урахуванням законів України “Про електронні довірчі послуги” та “Про електронні документи та електронний документообіг”.

9. Суб'єкти регулювання після отримання від суб'єктів господарювання, що вчинили порушення законодавства про захист економічної конкуренції, інформації, визначеної пунктом 8 цього Порядку, але не пізніше десяти робочих днів після закінчення термінів надання інформації, встановлених у запиті, здійснюють аналіз отриманої інформації.

За результатами проведеного аналізу суб'єкт регулювання приймає рішення про доцільність або недоцільність запровадження державних регульованих цін.

Під час прийняття рішення суб'єктами регулювання обов'язково береться до уваги:

можливість вступу на ринок інших суб'єктів господарювання, які здатні ефективно конкурувати з суб'єктом господарювання, що вчинив порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

можливість усунення негативних наслідків зловживання монопольним (домінуючим) становищем для споживачів без запровадження державних регульованих цін;

негативні наслідки запровадження державних регульованих цін для функціонування ринку та їх співвідношення з очікуваними позитивними наслідками для споживачів від їх запровадження.

Державні регульовані ціни не запроваджуються у випадках, якщо:

на ринок, на якому мало місце зловживання монопольним (домінуючим) становищем, не пізніше як протягом двох місяців з моменту отримання від суб'єкта господарювання, інформації згідно з пунктом 8 цього Порядку, вступатимуть нові суб'єкти господарювання, здатні ефективно конкурувати з суб'єктом господарювання, який вчинив порушення законодавства про захист економічної конкуренції; та/або

негативні наслідки для споживачів від встановлення цін, які неможливо було б установити за умов існування значної конкуренції на ринку, можуть бути усунуті протягом двох місяців з моменту отримання від суб'єкта господарювання, що вчинив порушення законодавства про захист економічної конкуренції, інформації згідно з пунктом 8 цього Порядку, без запровадження державних регульованих цін на відповідному(них) ринку(ах); та/або

негативні наслідки від застосування державних регульованих цін для функціонування ринку переважатимуть позитивні наслідки для споживачів від його запровадження.

10. До опрацювання питання щодо запровадження державних регульованих цін суб'єкти регулювання, у разі потреби, можуть залучати в установленому порядку спеціалістів центральних і місцевих органів виконавчої влади (в тому числі із спеціальним статусом), підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками).

11. У разі ненадання суб'єктом господарювання, що вчинив порушення законодавства про захист економічної конкуренції, у встановлені у запиті терміни, інформації, зазначеної у пункті 8 цього Порядку, суб'єкти регулювання запроваджують державні регульовані ціни, рівень яких визначають, керуючись даними статистики, адміністративними даними, основними прогностичними макропоказниками економічного і соціального розвитку України.

12. Державні регульовані ціни повинні бути економічно обґрунтованими (забезпечувати відповідність ціни на товар витратам на його виробництво, продаж (реалізацію), прибуток від його продажу (реалізації)) та включати інвестиційну складову частину.

13. Спосіб державного регулювання цін суб'єкти регулювання обирають згідно із статтею 13 Закону України "Про ціни та ціноутворення".

У разі запровадження державного регулювання цін на товари суб'єктів господарювання, що вчинили порушення законодавства про захист економічної конкуренції, діяльність яких охоплює декілька регіональних товарних ринків, суб'єкти регулювання узгоджують між собою та застосовують єдиний спосіб державного регулювання цін.

14. Строк дії державних регульованих цін на товари суб'єктів господарювання, запроваджених згідно з цим Порядком, не може перевищувати 120 календарних днів.

15. Запровадження державних регульованих цін на товари суб'єктів господарювання, що вчинили порушення законодавства про захист економічної конкуренції, здійснюється шляхом видання суб'єктом регулювання нормативно-правового акта у межах наданих йому повноважень.

16. Державні регульовані ціни не можуть бути запроваджені раніше, ніж через два місяці після одержання суб'єктами регулювання рішення органу Антимонопольного комітету про визнання вчинення порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

Державні регульовані ціни не можуть бути запроваджені суб'єктами регулювання, якщо:

рішення органу Антимонопольного комітету про визнання вчинення порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачене пунктом 5 цього Порядку, визнано судом недійсним або його дію зупинено;

Антимонопольним комітетом зупинено виконання рішення про визнання вчинення порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачене пунктом 5 цього Порядку, у зв'язку з його перевіркою чи переглядом, або за результатами перевірки чи перегляду рішення скасовано.

17. У разі прийняття суб'єктами регулювання рішення про недоцільність запровадження державних регульованих цін, вони повинні поінформувати про таке рішення Антимонопольний комітет та суб'єктів господарювання, що вчинили порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

18. Контроль за дотриманням суб'єктами господарювання державних регульованих цін, запроваджених відповідно до цього Порядку, здійснюється Держпродспоживслужбою у визначеному законодавством порядку.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від _____ 2020 р. № _____

ПЕРЕЛІК
постанов Кабінету Міністрів України,
що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 22 лютого 1995 р. № 135 “Про Положення про державне регулювання цін (тарифів) на продукцію виробничо-технічного призначення, товари народного споживання, роботи і послуги монопольних утворень” (ЗП України, 1995 р., № 5, ст. 127; Офіційний вісник України, 2001 р., № 44, ст. 1964; 2002 р., № 24, ст. 1163).

2. Постанова Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2001 р. № 1397 “Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 22 лютого 1995 р. № 135” (Офіційний вісник України, 2001 р., № 44, ст. 1964).

3. Постанова Кабінету Міністрів України від 13 червня 2002 р. № 807 “Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 22 лютого 1995 р. № 135” (Офіційний вісник України, 2002 р., № 24, ст. 1163).

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту постанови Кабінету Міністрів України “Про затвердження
Порядку запровадження державних регульованих цін на товари суб’єктів
господарювання, які порушують вимоги законодавства про захист
економічної конкуренції” (далі – проект постанови)

1. Резюме

Метою розробки проекту постанови є визначення чіткої процедури запровадження державних регульованих цін на товари суб’єктів господарювання, які порушують вимоги законодавства про захист економічної конкуренції (далі – постанова). Розробка проекту постанови, передбачена пунктом 126 Плану пріоритетних дій Уряду на 2020 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 09.09.2020 № 1133-р.

2. Проблема, яка потребує розв’язання

Згідно з абзацом першим частини першої статті 12 Закону України “Про ціни і ціноутворення” (далі – Закон) державні регульовані ціни запроваджуються на товари, які справляють визначальний вплив на загальний рівень і динаміку цін, мають істотну соціальну значущість, а також на товари, що виробляються суб’єктами, які займають монопольне (домінуюче) становище на ринку.

Розширення сфери застосування вільних цін є одним з основних напрямів державної цінової політики (пункт 3 частини першої статті 4 Закону).

Проведена в Україні на початку 90-х років лібералізація цін значно скоротила вплив держави на процес ціноутворення і на сьогодні пряме державне регулювання охоплює близько 20% цін.

У період становлення повноцінної ринкової економіки механізми адміністративного регулювання цін мають гнучко поєднуватися з ринковими механізмами і супроводжуватись, зокрема, подальшим розширенням сфери застосування вільних (ринкових) цін із посиленням державного контролю за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції.

Абзацом другим частини першої статті 12 Закону визначено, що державні регульовані ціни можуть запроваджуватися на товари суб’єктів господарювання, які порушують вимоги законодавства про захист економічної конкуренції.

Проте вказана норма Закону не застосовується через відсутність дієвого інструменту.

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Сертифікат 58E2D9E7F900307B040000007CF72E0074EE8200

Підписувач Петрашко Ігор Ростиславович

Дійсний з 30.03.2020 0:00 по 30.03.2022 0:00

Мінекономіки

3822-06/67947-03 від 12.11.2020

16:09:54

Чинне на сьогодні Положення про державне регулювання цін (тарифів) на продукцію виробничо-технічного призначення, товари народного споживання, роботи і послуги монопольних утворень, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 22.02.1995 № 135, що визначає порядок державного регулювання цін на товари суб'єктів господарювання, які порушують вимоги законодавства про захист економічної конкуренції, недосконале та не відповідає законодавству. У зв'язку з цим виникла необхідність розробки проекту постанови.

Водночас виклики сьогодення потребують впровадження оперативних методів державного тимчасового втручання в цінові процеси. Наприклад, у перші тижні карантину, запровадженого Урядом з метою запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID-19, спостерігалось стрімке і неконтрольоване зростання цін на окремі види соціально значущих товарів продовольчих товарів та засобів індивідуального захисту.

Практика державного регулювання цін на товари і послуги, стосовно яких запроваджені заходи контролю (проведення розслідування, винесення рішення антимонопольними органами тощо) поширена у країнах Європейського Союзу, зокрема в Австрії, Норвегії, Хорватії. Світовий досвід запровадження державного регулювання цін урахований при розробці проекту постанови.

3. Суть проекту акта

Проект постанови затверджує Порядок, який визначає механізм запровадження державних регульованих цін на товари суб'єктів господарювання, що вчинили порушення законодавства про захист економічної конкуренції (далі – суб'єкти господарювання, що вчинили порушення законодавства про захист економічної конкуренції), яке полягає у зловживанні монопольним становищем у вигляді встановлення таких цін, які неможливо було б встановити за умов існування значної конкуренції на ринку, або застосовуванні різних цін чи різних умов до рівнозначних угод з суб'єктами господарювання, продавцями чи покупцями без об'єктивно виправданих на те причин (далі – Порядок).

Передбачається, що підставою для розгляду питання щодо запровадження державних регульованих цін на товари суб'єктів господарювання є рішення органів Антимонопольного комітету про визнання вчинення порушення законодавства про захист економічної конкуренції, яке полягає у зловживанні монопольним становищем у вигляді встановлення таких цін, які неможливо було б встановити за умов існування значної конкуренції на ринку, або застосовуванні різних цін чи різних умов до рівнозначних угод з суб'єктами господарювання, продавцями чи покупцями без об'єктивно виправданих на те причин.

Рішення щодо запровадження державних регульованих цін згідно з проектом Порядку приймається суб'єктами регулювання:

на загальнодержавних товарних ринках, за винятком ринків лікарських

засобів і медичних виробів та телекомунікаційних послуг, – Мінекономіки;

на ринках лікарських засобів і медичних виробів (загальнодержавних і регіональних) – МОЗ;

на ринках телекомунікаційних послуг (загальнодержавних і регіональних) – НКРЗІ;

на регіональних товарних ринках, за винятком ринків лікарських засобів і медичних виробів та телекомунікаційних послуг, – Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською і Севастопольською міськими державними адміністраціями.

Проектом Порядку передбачено, що суб'єкти регулювання використовуючи аналіз інформації, отриманої від суб'єктів господарювання, що вчинили порушення законодавства про захист економічної конкуренції, а також враховуючи статистичні та адміністративні дані розглядають питання про доцільність або недоцільність запровадження державних регульованих цін.

Проект Порядку визначає перелік документів, який подають суб'єкти господарювання, що вчинили порушення законодавства про захист економічної конкуренції на запит суб'єктів регулювання та встановлює мінімальний термін їх подання (10 робочих днів).

У разі прийняття суб'єктом регулювання рішення про доцільність запровадження державних регульованих цін він видає нормативно-правовий акт в межах своєї компетенції.

Також проект Порядку визначає, що:

строк дії державних регульованих цін на товари суб'єктів господарювання не може перевищувати 120 календарних днів;

державні регульовані ціни повинні бути економічно обґрунтованими (забезпечувати відповідність ціни на товар витратам на його виробництво, продаж (реалізацію), прибуток від його продажу (реалізації) та включати інвестиційну складову частину.

Крім того, у проекті Порядку передбачені випадки, коли державні регульовані ціни на товари суб'єктів господарювання, що порушили вимоги законодавства про захист економічної конкуренції, не запроваджуються.

4. Вплив на бюджет

Реалізація проекту постанови не потребує додаткового фінансування з державного чи місцевого бюджетів.

5. Позиція заінтересованих сторін

Проект постанови буде винесений на громадське обговорення відповідно до вимог Порядку проведення консультацій з громадськістю з питань формування та реалізації державної політики, затвердженого постановою

Кабінету Міністрів України від 03.11.2010 № 996 “Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики”.

Проект постанови не стосується питань функціонування місцевого самоврядування, прав та інтересів територіальних громад, місцевого та регіонального розвитку, прав осіб з інвалідністю, не потребує погодження уповноважених представників всеукраїнських асоціацій органів місцевого самоврядування чи відповідних органів місцевого самоврядування.

Проект постанови не має прямого впливу на соціально-трудова сферу і не потребує погодження уповноважених представників всеукраїнських профспілок, їх об'єднань та всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців.

Проект постанови не стосується сфери наукової та науково-технічної діяльності і не надсилався на розгляд Наукового комітету Національної ради України з питань розвитку науки і технологій.

6. Прогноз впливу

Проект постанови матиме вплив на ринкове середовище, суб'єктів господарювання всіх форм власності. Прогноз впливу додається.

7. Позиція заінтересованих органів

Проект постанови потребує погодження з Міністерством фінансів України, Міністерством охорони здоров'я України, Міністерством юстиції України, Антимонопольним комітетом, Державною службою України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів, Державною регуляторною службою України, обл(міськ)держадміністраціями.

8. Ризики та обмеження

У проекті постанови відсутні положення, що стосуються прав та свобод, гарантованих конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод.

У проекті постанови відсутні положення, які порушують принцип забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, у зв'язку з чим оцінка гендерного впливу проекту акта не здійснювалась.

У проекті постанови відсутні положення, які містять ознаки дискримінації.

Проект постанови не потребує проведення громадської антидискримінаційної експертизи.

У проекті постанови відсутні правила і процедури, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних з корупцією.

Проект постанови не потребує проведення громадської антикорупційної експертизи.

9. Підстава розроблення проекту акта

Проект постанови розроблено відповідно до абзацу другого частини першої статті 12 Закону України “Про ціни і ціноутворення” та пункту 126 Плану пріоритетних дій Уряду на 2020 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 09.09.2020 № 1133-р.

**Міністр розвитку економіки, торгівлі та
сільського господарства України**

Ігор ПЕТРАШКО

“ _____ ” _____ 2020 року

Додаток 1

до пояснювальної записки до проекту постанови Кабінету Міністрів України “Про затвердження Порядку запровадження державних регульованих цін на товари суб’єктів господарювання, які порушують вимоги законодавства про захист економічної конкуренції”

ПРОГНОЗ ВПЛИВУ

реалізації проекту постанови Кабінету Міністрів України “Про затвердження Порядку запровадження державних регульованих цін на товари суб’єктів господарювання, які порушують вимоги законодавства про захист економічної конкуренції”

Суть проекту акта: визначення механізму запровадження державних регульованих цін на товари суб’єктів господарювання, які порушують вимоги законодавства про захист економічної конкуренції.

Заінтересована сторона	Ключовий інтерес	Очікуваний вплив на ключовий інтерес, позитивний (+) або негативний (-)		Пояснення
		Короткостроковий вплив (до року)	Середньостроковий вплив (до року)	
Суб’єкти господарювання	Вдосконалення відносин між державою і бізнесом	+	+	Чітко регламентована процедура запровадження адміністративного цінового регулювання на товари суб’єктів господарювання, які вчинили порушення законодавства про захист економічної конкуренції, сприятиме удосконаленню державного захисту конкуренції. Конкуренція стимулюватиме підприємців до пропонування на ринку найкращих товарів за найнижчими цінами, а також до зменшення витрат на їх виробництво.
Громадяни	Скорочення витрат на оплату товарів (послуг)	+	+	Встановлення справедливої ціни дозволить зменшити витрати на придбання товарів (послуг).

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ
до проекту постанови Кабінету Міністрів України “Про затвердження
Порядку запровадження державних регульованих цін на товари
суб’єктів господарювання, які порушують вимоги законодавства про
захист економічної конкуренції” (далі – проект постанови)

I. Визначення проблеми

У період становлення повноцінної ринкової економіки механізми адміністративного регулювання цін мають гнучко поєднуватися з ринковими механізмами і супроводжуватись, зокрема, розширенням сфери застосування вільних (ринкових) цін із посиленням державного контролю за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції.

Абзацом другим частини першої статті 12 Закону України “Про ціни і ціноутворення” (далі – Закон) визначено, що державні регульовані ціни можуть запроваджуватися на товари суб’єктів господарювання, які порушують вимоги законодавства про захист економічної конкуренції.

Проте вказана норма Закону не застосовується через відсутність дієвого інструменту. Чинне на сьогодні Положення про державне регулювання цін (тарифів) на продукцію виробничо-технічного призначення, товари народного споживання, роботи і послуги монопольних утворень, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 22.02.1995 № 135, що визначає порядок державного цінового регулювання на товари суб’єктів господарювання, які порушують вимоги законодавства про захист економічної конкуренції, недосконале та не відповідає законодавству.

Актуальність затвердження механізму державного регулювання цін на товари суб’єктів господарювання, які порушують вимоги законодавства про захист економічної конкуренції, значно зростає в умовах надзвичайних ситуацій. Зокрема епідемічна ситуація в країні, обумовлена поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19), спровокувала ажіотажний попит і стрімке зростання цін на окремі види товарів, що мають істотну соціальну значущість, та товарів протиепідемічного призначення. Ціновий моніторинг, який проводився Антимонопольним комітетом, свідчить, що ціни на певні продукти та засоби індивідуального захисту зростали синхронно в різних торговельних мережах, що може свідчити про антиконкурентну поведінку учасників ринку. Коли ціноутворення відбувається під впливом ажіотажного попиту та обмеженої кількості товаровиробників, може мати місце свідоме утримання високих цін внаслідок домовленості між цими товаровиробниками.

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Сертифікат 58E2D9E7F900307B040000007CF72E0074EE8200

Підписувач Петрашко Ігор Ростиславович

Дійсний з 30.03.2020 0:00 по 30.03.2022 0:00

Мінекономіки

3822-06/67947-03 від 12.11.201

16:09:54

Слід зазначити, що практика державного регулювання цін на товари і послуги, стосовно яких запроваджені заходи контролю (проведення розслідування, винесення рішення антимонопольними органами тощо) поширена у країнах Європейського Союзу, зокрема в Австрії, Норвегії, Хорватії. Світовий досвід запровадження державного регулювання цін урахований при розробці проекту постанови.

Таким чином, прийняття проекту постанови є необхідним, оскільки:

проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів, у зв'язку з тим, що адміністративне регулювання ціноутворення досягається за допомогою, прийнятих нормативних актів;

проблема не може бути розв'язана за допомогою діючих регуляторних актів, оскільки чинний регуляторний акт, який вирішує описану проблему, не відповідає нормам діючого законодавства та не ураховує світовий досвід;

розробка проекту постанови передбачена пунктом 126 Плану пріоритетних дій Уряду на 2020 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 09.09.2020 № 1133-р.

Проект постанови затверджує Порядок, який визначає механізм запровадження державних регульованих цін на товари суб'єктів господарювання, які порушують вимоги законодавства про захист економічної конкуренції, або вчиняють дії, які містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції (далі – суб'єкти господарювання, що порушили вимоги законодавства про захист конкуренції), встановлюючи такі ціни, які неможливо було б встановити за умов існування значної конкуренції на ринку, або застосовуючи різні ціни чи різні інші умови до рівнозначних угод з суб'єктами господарювання, продавцями чи покупцями без об'єктивно виправданих на те причин¹ (далі – Порядок).

Передбачається, що підставою для розгляду питання щодо запровадження державного регулювання цін на товари суб'єктів господарювання є рішення органів Антимонопольного комітету про визнання вчинення порушення законодавства про захист економічної конкуренції, яке полягає у зловживанні монопольним становищем у вигляді встановлення таких цін, які неможливо було б встановити за умов існування значної конкуренції на ринку, або застосовування різних цін чи різних умов до рівнозначних угод з суб'єктами господарювання, продавцями чи покупцями без об'єктивно виправданих на те причин (далі – рішення АМКУ).

Рішення щодо запровадження державних регульованих цін згідно з проектом Порядку приймається суб'єктами регулювання:

¹ ознаки зловживання монопольним становищем на ринку, які пов'язані із ціновим чинником, визначені частиною пп.1,2 частини 2 статті 13 Закону України «Про захист економічної конкуренції»;

на загальнодержавних товарних ринках², за винятком ринків лікарських засобів і медичних виробів та телекомунікаційних послуг, – Мінекономіки;

на ринках лікарських засобів і медичних виробів (загальнодержавних і регіональних) – МОЗ;

на ринках телекомунікаційних послуг (загальнодержавних і регіональних) – НКРЗІ;

на регіональних товарних ринках, за винятком ринків лікарських засобів і медичних виробів та телекомунікаційних послуг, – Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською і Севастопольською міськими державними адміністраціями.

Через п'ять робочих днів з дати реєстрації рішення суб'єктами регулювання, вони розпочинають розгляд питання про запровадження державних регульованих цін та направляють суб'єктам господарювання, що вчинили порушення законодавства про захист економічної конкуренції, запит про надання інформації (далі – запит).

Проект Порядку визначає перелік інформації, який подають суб'єкти господарювання, що вчинили порушення законодавства про захист економічної конкуренції, та встановлюють термін її подання, який не може бути не меншим, ніж 10^3 робочих днів.

Слід звернути увагу, що проект Порядку не встановлює зобов'язання для суб'єкта господарювання, що вчинив порушення законодавства про захист економічної конкуренції подавати запитувану інформацію. В той же час суб'єкт регулювання залишає за собою право, у разі ненадання запитуваної інформації, запроваджувати державні регульовані ціни на товари суб'єктів господарювання, що вчинили порушення законодавства про захист економічної конкуренції, рівень яких визначають, керуючись даними статистики, адміністративними даними, основними прогнозними макроекономічними показниками економічного і соціального розвитку України.

У разі отримання інформації від суб'єктів господарювання, що вчинили порушення законодавства про захист економічної конкуренції, суб'єкти регулювання на основі її аналізу приймають рішення про доцільність або недоцільність запровадження державних регульованих цін.

Під час прийняття рішення суб'єктами регулювання обов'язково

² пунктом 11 частини першої статті 7 Закону України «Про Антимонопольний комітет України» визначено, що проводити дослідження ринку, визначати межі товарного ринку, а також становище, в тому числі монопольне (домінуюче), суб'єктів господарювання на цьому ринку та приймати відповідні рішення (розпорядження) є повноваженнями АМКУ;

³ запропонований мінімальний термін подання суб'єктами господарювання пакету документів (не менше 10 робочих днів), на думку розробника, є цілком достатнім для їх підготовки, оскільки більшість документів із визначеного переліку, є невід'ємною частиною планування фінансово-економічної діяльності суб'єкта господарювання (фінансовий план, дані про фактичні та прогнозні показники виробництва/реалізації продукції, фактичні та прогнозні показники витрат та доходів, інвестиційна програма);

братимуться до уваги наступні чинники⁴:

можливість вступу на ринок інших суб'єктів господарювання, які здатні ефективно конкурувати з суб'єктом господарювання, що вчинив порушення законодавства про захист економічної конкуренції;

можливість усунення негативних наслідків зловживання монополієм (домінуючим) становищем для споживачів без запровадження державних регульованих цін;

негативні наслідки запровадження державних регульованих цін для функціонування ринку та їх співвідношення з очікуваними позитивними наслідками для споживачів від їх запровадження.

У разі прийняття рішення суб'єктом регулювання про доцільність запровадження державних регульованих цін він визначає:

спосіб державного регулювання цін згідно із статтею 13 Закону України «Про ціни та ціноутворення»;

строк дії державних регульованих цін на товари суб'єктів господарювання, який не може перевищувати 120 календарних днів.

Крім того, при запровадженні державних регульованих цін суб'єкт регулювання обов'язково враховує положення статті 12 Закону про ціни, а саме: державні регульовані ціни повинні бути економічно обґрунтованими (забезпечувати відповідність ціни на товар витратам на його виробництво, продаж (реалізацію), прибуток від його продажу (реалізації) та включати інвестиційну складову частину.

Запровадження державних регульованих цін здійснюється шляхом видання суб'єктом регулювання нормативно-правового акта у межах його повноважень⁵.

Разом з тим, у проекті Порядку чітко визначені випадки, коли державні регульовані ціни не запроваджуються, а саме⁶:

на ринок, на якому мало місце зловживання монополієм (домінуючим) становищем, не пізніше як протягом двох місяців з моменту отримання від суб'єкта господарювання інформації вступатимуть нові суб'єкти господарювання, здатні ефективно конкурувати з суб'єктом

⁴ при обранні чинників, які обов'язково беруться до уваги суб'єктом регулювання, а також критеріїв, за умови виконання яких державні регульовані ціни не запроваджуються, враховувались підходи, викладені у документах ОЕСР «Керівні принципи щодо регуляторної якості та діяльності» та Інструментарії щодо оцінки впливу на конкуренцію;

⁵ у пояснювальній записці, яка згідно із законодавством є невід'ємною частиною НПА (Регламентом Кабінету Міністрів (постанова № 950 від 18.07.2007 в редакції постанови від 09.10.2019 № 874) та Положенням про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств, інших органів виконавчої влади (постанова Кабінет Міністрів України № 731 від 28.12.1992)), обов'язково обґрунтовуватиметься рівень державних регульованих цін, обраний спосіб державного регулювання та строк дії державних регульованих цін;

⁶ Див. примітку 4

господарювання, який вчинив порушення законодавства про захист економічної конкуренції; та/або

негативні наслідки для споживачів від встановлення цін, які неможливо було б установити за умов існування значної конкуренції на ринку, можуть бути усунуті протягом двох місяців з моменту отримання інформації від суб'єкта господарювання, що вчинив порушення законодавства про захист економічної конкуренції, та/або

негативні наслідки від застосування державних регульованих цін для функціонування ринку переважатимуть позитивні наслідки для споживачів від його запровадження.

У разі прийняття суб'єктами регулювання рішення про недоцільність запровадження державних регульованих цін, вони повинні поінформувати про таке рішення Антимонопольний комітет та суб'єктів господарювання, що вчинили порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

Ще одним важливим положенням проекту Порядку є те, що державні регульовані ціни не можуть бути запроваджені раніше, ніж через два місяці після одержання суб'єктами регулювання рішення органу Антимонопольного комітету про визнання вчинення порушення законодавства про захист економічної конкуренції⁷.

Державні регульовані ціни не можуть бути запроваджені суб'єктами регулювання, якщо:

рішення органу Антимонопольного комітету про визнання вчинення порушення законодавства про захист економічної конкуренції визнано судом недійсним або його дію зупинено;

Антимонопольним комітетом зупинено виконання рішення про визнання вчинення порушення законодавства про захист економічної конкуренції у зв'язку з його перевіркою чи переглядом, або за результатами перевірки чи перегляду рішення скасовано.⁸

⁷ відповідно до частини першої статті 60 Закону «Про захист економічної конкуренції» рішення органу АМКУ може бути оскаржено до господарського суду у двомісячний строк з дня одержання рішення. Відповідно до частини четвертої цієї ж статті порушення господарським судом провадження у справі про визнання недійсним рішення органу АМКУ, прийнятого згідно з частиною першою цього закону, тобто, рішення про визнання вчинення порушення, передбаченого ст. 13 Закону, зупиняє виконання зазначеного рішення органу АМКУ. Крім того, під час розгляду питання про оскарження суд може зупинити дію рішення;

⁸ згідно зі статтями 57 та 58 Закону України «Про захист економічної конкуренції» рішення Комітету у справах про порушення законодавства про захист економічної конкуренції можуть бути скасовані органами Комітету за результатами перевірки чи перегляду. При цьому, органи Комітету можуть зупинити виконання рішення до закінчення перевірки чи перегляду.

Основні групи (підгрупи), на які проблеми справляють вплив:

Групи (підгрупи)	Так	Ні
Громадяни	+	
Держава	+	
Суб'єкти господарювання,	+	
у тому числі суб'єкти малого підприємництва	+	

II. Цілі державного регулювання

Цілями державного регулювання є встановлення чіткої процедури запровадження державних регульованих цін на товари суб'єктів господарювання, які порушують вимоги законодавства про захист економічної конкуренції, або вчиняють дії, які містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, встановлюючи такі ціни, які неможливо було б встановити за умов існування значної конкуренції на ринку, або застосовуючи різні ціни чи різні інші умови до рівнозначних угод з суб'єктами господарювання, продавцями чи покупцями без об'єктивно виправданих на те причин.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення встановлених цілей

1. Визначення альтернативних способів

Як альтернативу до запропонованого регулювання можна розглянути, так званий «status quo», тобто збереження чинного регулювання зазначених питань.

Вид альтернативи	Опис альтернативи
Альтернатива 1	Збереження чинного регулювання зазначених питань «status quo».
Альтернатива 2	Погодження та затвердження проекту постанови.

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей

Оцінка впливу на сферу інтересів держави

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1	Вигоди відсутні	1) Відсутність сучасного механізму запровадження державних регульованих цін на товари суб'єктів господарювання, що порушують вимоги законодавства про захист економічної конкуренції, підвищує ризик придбання споживачами товарів за економічно

		<p>необґрунтованими цінами.</p> <p>2) Репутаційні втрати Уряду через втрату контролю за ціноутворенням та непередбачувані інфляційні сплески, а також невиконання пункту 126 Плану пріоритетних дій Уряду на 2020 рік.</p>
Альтернатива 2	<p>1) Встановлення прозорості та зрозумілої процедури дозволить оперативно, на підставі рішення Антимонопольного комітету, запровадити, у разі доцільності, державні регульовані ціни на товари суб'єкта господарювання, що порушив вимоги законодавства про захист економічної конкуренції, що сприятиме покращенню конкурентного середовища на відповідних ринках товарів (послуг), забезпечить стабілізацію цін та уповільнення інфляції.</p> <p>2) Забезпечення реалізації норм частини першої статті 12 Закону України "Про ціни і ціноутворення" та пункту 126 Плану пріоритетних дій Уряду на 2020 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 09.09.2020 № 1133-р.</p>	<p>Економічні витрати держави пов'язані із виконанням вимог регулювання відсутні.</p>

Оцінка впливу на сферу інтересів громадян

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1	Вигоди відсутні.	Додаткові витрати на придбання товарів, вироблених (реалізованих) суб'єктами господарювання, що порушили вимоги конкурентного законодавства, за економічно необґрунтованими цінами.
Альтернатива 2	Придбання товарів та послуг за економічно обґрунтованими (справедливими) цінами.	Економічні витрати громадян пов'язані із виконанням вимог регулювання відсутні.

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання

У 2019 році в Україні зареєстровано 1 942 тис. суб'єктів господарювання, діяльність яких охоплює всі види економічної діяльності. З них суб'єктів великого підприємництва – 0,518 тис. одиниць, середнього – 18,1 тис., малого – 1 923 тис. одиниць (з них 1 864 тис. одиниць є суб'єктами мікропідприємництва).

Реалізація постанови вчинятиме тимчасовий регуляторний вплив лише на тих суб'єктів господарювання, стосовно яких будуть прийняті рішення АМКУ про визнання вчинення ними порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

За даними Антимонопольного комітету, за період 2017-2019 років відповідні рішення були прийняті органами Комітету стосовно 79 суб'єктів господарювання, або в середньому 26 за рік (у 2017 р. – 36, 2018 р. – 17, 2019 р. – 36).

Довідково: за даними АМКУ у 2017-2019 рр. у сфері охорони здоров'я, лікарських та медичних виробів було прийнято 4 рішення (у 2017 р. – 2, 2018 р. – 0, 2019 р. – 2).

Враховуючи викладене, для цілей аналізу регуляторного впливу було зроблено припущення про те, що максимальна кількість суб'єктів господарювання, на яких може вчиняти вплив прийняття постанови складатиме 25 одиниць. Всі суб'єкти господарювання на яких може розповсюджуватися регулювання будуть відноситися до суб'єктів великого, середнього, малого та мікропідприємництва за наступним розподілом:

Показник	Мікро	Малі	Середні	Великі	Разом
Кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання, одиниць	0	1	19	5	25
Питома вага групи у загальній кількості, %	0	4	76	20	100

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1	Прямі вигоди можуть отримувати лише ті суб'єкти господарювання, що порушують вимоги законодавства про захист економічної конкуренції, отримуючи додаткові доходи внаслідок неправомірного застосування економічно необґрунтованих цін на товари (послуги).	Добросовісні суб'єкти господарювання потерпають від недобросовісної конкуренції, витрачають додаткові ресурси на придбання товарів (послуг) за неринковими цінами.
Альтернатива 2	Покращення рівня конкуренції на ринках, створення рівних	Реалізація проекту постанови не потребуватиме додаткових витрат

	умов для господарювання, можливість купувати продукцію за економічно обґрунтованими цінами.	суб'єктів господарювання на адміністративне цінове регулювання. Разом з тим, у додатку до АРВ наведено розрахунки щодо можливих одноразових витрат суб'єктів господарювання, стосовно яких прийняті рішення АМКУ, при підготовці ними інформації на запит суб'єктів регулювання.
--	---	--

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення встановлених цілей

Вибір оптимального альтернативного способу здійснено з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей.

Вартість балів визначається за чотирибальною системою оцінки ступеня досягнення визначених цілей, де:

4 – цілі прийняття регуляторного акта, які можуть бути досягнуті повною мірою (проблема більше не існуватиме);

3 – цілі прийняття регуляторного акта, які можуть бути досягнуті майже повною мірою (усі важливі аспекти проблеми не існуватимуть);

2 – цілі прийняття регуляторного акта, які можуть бути досягнуті частково (проблема значно зменшиться, деякі важливі та критичні аспекти проблеми залишаться нерозв'язаними);

1 – цілі прийняття регуляторного акта, які не можуть бути досягнуті (проблема продовжує існувати).

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
Альтернатива 1	1	Альтернатива зберігає всі наявні недоліки, що наведені у розділі III.
Альтернатива 2	4	Очікується, що альтернатива дозволить досягти цілей, що зазначені в розділі II.

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
Альтернатива 1	Для держави: відсутні Для громадян: відсутні	Для держави: неврегульованість питання запровадження державних регульованих	Дана альтернатива є неефективною, оскільки не дозволяє вирішити проблеми.

	<p>Для суб'єктів господарювання: отримання неправомірного доходу, внаслідок порушення законодавства про захист економічної конкуренції.</p>	<p>цін створює ризики для спотворення економічної конкуренції. Для громадян: підвищує ризики придбання товарів за економічно необґрунтованими цінами. Для суб'єктів господарювання: витрата додаткових ресурсів на придбання товарів (послуг) за неринковими цінами внаслідок порушення конкуренції на ринку.</p>	
Альтернатива 2	<p>Для держави: виконання норми Закону, покращення конкурентного середовища на відповідних ринках товарів (послуг), стабілізація цін, уповільнення інфляції.</p> <p>Для громадян: можливість придбання товарів та послуг за економічно обґрунтованими цінами.</p> <p>Для суб'єктів господарювання: прозорий та зрозумілий порядок запровадження державних регульованих цін, покращення рівня конкуренції на ринках, створення рівних умови для господарювання.</p>	<p>Для держави: відсутні. Для громадян: відсутні. Для суб'єктів господарювання: відсутні.</p>	Альтернатива є доцільною з огляду на перспективні вигоди.

Рейтинг	Аргументи щодо переваги обраної альтернативи/ причини відмови від альтернативи	Оцінка ризику зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта
Альтернатива 1	Дана альтернатива не здатна	Ризиків зовнішніх чинників не

	вирішити проблеми, що наведені у розділі I документу.	виявлено.
Альтернатива 2	Дана альтернатива є найбільш доцільною з огляду на поточний стан проблеми та потенційні вигоди від її реалізації для держави, громадян та суб'єктів господарювання.	Ризиків зовнішніх чинників не виявлено.

Враховуючи вищенаведені позитивні та негативні сторони альтернативних способів досягнення встановлених цілей, доцільно прийняти розроблений проект постанови.

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

З метою досягнення цілей, визначених у розділі III аналізу регуляторного впливу, пропонується погодити проект постанови.

Кроки, які необхідно здійснити органам влади для розв'язання проблеми, у разі прийняття постанови та затвердження Порядку запровадження державних регульованих цін на товари суб'єктів господарювання, які порушують вимоги законодавства про захист економічної конкуренції:

1) АМКУ надсилає суб'єктам регулювання (Мінекономіки, МОЗ, НКРЗІ, обл(міськ)держадміністраціям), визначеним Порядком, рішення відповідно до їх повноважень;

2) суб'єкти регулювання звертаються із запитом до суб'єктів господарювання, що вчинили порушення законодавства про захист економічної конкуренції, щодо надання інформації, перелік якої визначений Порядком;

3) суб'єкти регулювання після отримання інформації від суб'єктів господарювання здійснюють її аналіз та приймають рішення про доцільність/недоцільність запровадження державних регульованих цін;

4) суб'єкти регулювання, у разі визнання доцільності запровадження державних регульованих цін, обирають спосіб такого регулювання, керуючись статтею 13 Закону про ціни, визначаються щодо кількісних індикаторів державного регулювання цін, визначають строк такого регулювання у межах встановленого Порядком граничного терміну;

5) суб'єкти регулювання видають у межах своїх повноважень нормативно-правовий акт, яким і запроваджують державні регульовані ціни;

6) суб'єкти регулювання забезпечують інформування громадськості та суб'єктів господарювання про вимоги нормативно-правового акта шляхом його оприлюднення на офіційних веб-сайтах;

7) Держпродспоживслужба забезпечує контроль за дотриманням суб'єктами господарювання державних регульованих цін, запроваджених згідно з Порядком, керуючись при цьому відповідними нормами Закону про ціни, Кодексу України про адміністративні правопорушення;

8) якщо суб'єкт регулювання приймає рішення про недоцільність запровадження державних регульованих цін, то він інформує про це АМКУ та суб'єкта господарювання, що вчинив порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

Кроки, які необхідно здійснити суб'єктам господарювання, що вчинили порушення законодавства про захист економічної конкуренції, у разі прийняття постанови та затвердження Порядку:

1) розглянути запит суб'єкта регулювання щодо надання у встановлені терміни інформації, перелік якої затверджений Порядком;

2) визначитися щодо надання/не надання запитуваної інформації, взявши до уваги, що у разі ненадання інформації державні регульовані ціни запроваджуються обов'язково;

3) у разі прийняття суб'єктом регулювання рішення про доцільність запровадження державних регульованих цін ознайомитися з відповідним нормативно-правовим та дотримуватися дисципліни цін;

3¹) ознайомитися з повідомленням про прийняте суб'єктом регулювання рішення щодо недоцільності запровадження державних регульованих цін.

Розв'язання проблеми можливе лише шляхом прийняття проекту постанови.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги.

Реалізація регуляторного акта не потребуватиме додаткових витрат та ресурсів органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання, фізичних та юридичних осіб.

Можливість виконання вимог регуляторного акта оцінюється як висока, оскільки у розпорядженні компетентних органів та суб'єктів господарювання, на яких поширюватимуться відповідні вимоги, є достатньо ресурсів для їх виконання.

Витрати органів виконавчої влади на виконання вимог регуляторного акта відсутні.

Державне регулювання за проектом постанови не передбачає утворення нового державного органу або нового структурного підрозділу діючих органів.

VII. Обґрунтування строку дії акта

Дія цього регуляторного акта встановлюється на необмежений строк, оскільки він регулює відносини, які мають пролонгований характер. Зміна строку дії регуляторного акта можлива в разі зміни міжнародно-правових актів чи законодавчих актів України вищої юридичної сили, на виконання яких розроблений цей проект регуляторного акта.

Термін набрання чинності регуляторним актом – з дня його офіційного оприлюднення.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Прогнозними значеннями показників результативності регуляторного акта є:

1. Кількість суб'єктів господарювання, на яких поширюватиметься дія акта – незначний не більше 1,0% від загальної кількості зареєстрованих великих суб'єктів господарювання та не більше 0,1% по середніх та малих суб'єктах.

2. Розмір коштів і часу, які витрачаються суб'єктами господарювання у зв'язку із виконанням вимог акта – низький;

3. Рівень поінформованості суб'єктів господарювання та (або) фізичних осіб із основними положеннями проекту регуляторного акта – високий, оскільки зазначений проект акта розміщений на офіційному веб-сайті Мінекономіки (www.me.gov.ua) в розділі “Документи” підрозділ “Обговорення проектів документів”.

Показниками результативності регуляторного акта є:

1) кількість випадків запровадження державних регульованих цін на товари суб'єктів господарювання, що порушили вимоги законодавства про захист економічної конкуренції;

2) відсоток зміни цін на відповідні товари та послуги внаслідок застосування механізму державного регулювання цін;

3) динаміка цін у відповідній сфері державного цінового регулювання.

IX. Визначення заходів, за допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності регуляторного акта

Відносно цього регуляторного акта повинно послідовно здійснюватися базове, повторне та періодичне відстеження його результативності. Зокрема:

базове відстеження результативності регуляторного акта буде проведено після набрання чинності цим регуляторним актом, але не пізніше дня, з якого починається проведення повторного відстеження результативності цього акта;

повторне відстеження результативності – через рік з дня набрання ним чинності, але не пізніше двох років з дня набрання чинності цим актом;

періодичне відстеження результативності – один раз на кожні три роки починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності цього акта.

Метод проведення відстеження результативності – статистичний.

Вид даних, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності – статистичні та дані моніторингу, який здійснюватиметься Держстатом, Мінекономіки, МОЗ, НКРЗІ, обл(міськ)держадміністраціями тощо.

Відстеження результативності регуляторного акта буде здійснюватися Мінекономіки протягом усього терміну його дії шляхом розгляду інформації, яка надійде до Міністерства.

Додаток: на 4 арк.

**Міністр розвитку економіки, торгівлі та
сільського господарства України**

Ігор ПЕТРАШКО

« ____ » _____ 2020 року

ВИТРАТИ

на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва,
які виникають внаслідок дії регуляторного акта

Порядковий номер	Витрати	За перший рік ^і	За п'ять років
1	Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо, гривень	відсутні	відсутні
2	Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів), гривень	відсутні	відсутні
3	Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам, гривень	214 у разі підготовки документів у електронному вигляді/286 у разі відправки документів у паперовому вигляді	відсутні
4	Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/ приписів тощо), гривень	відсутні	відсутні
5	Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних/обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо), гривень	відсутні	відсутні
6	Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо), гривень	0 у разі відправки документів засобами електронного зв'язку)/ 55 (у разі відправки документів поштою у паперовому вигляді	відсутні

7	Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу, гривень	відсутні	відсутні
8	Інше (уточнити), гривень	відсутні	відсутні
9	РАЗОМ (сума рядків: 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8), гривень	197/341	відсутні
10	Кількість суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на яких буде поширено регулювання, одиниць	24	відсутні
11	Сумарні витрати суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на виконання регулювання (вартість регулювання) (рядок 9 x рядок 10), гривень	5136/8184	відсутні

Розрахунок відповідних витрат на одного суб'єкта господарювання

Вид витрат	У перший рік	Періодичні (за рік)	Витрати за п'ять років
------------	--------------	---------------------	------------------------

Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо	відсутні	відсутні	відсутні
--	----------	----------	----------

Вид витрат	Витрати на сплату податків та зборів (змінених/нововведених) (за рік)	Витрати за п'ять років
------------	---	------------------------

Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів)	відсутні	відсутні
--	----------	----------

Вид витрат	Витрати* на ведення обліку, підготовку та подання звітності (за рік)	Витрати на оплату штрафних санкцій за рік	Разом за рік	Витрати за п'ять років
------------	--	---	--------------	------------------------

Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам (витрати часу персоналу)	214 у разі підготовки документів у електронному вигляді/286 у разі відправки документів у паперовому вигляді ⁱⁱ	відсутні	відсутні	відсутні
---	--	----------	----------	----------

* Вартість витрат, пов'язаних із підготовкою та поданням звітності державним органам, визначається шляхом множення фактичних витрат часу персоналу на заробітну плату спеціаліста відповідної кваліфікації).

Вид витрат	Витрати* на адміністрування заходів державного нагляду (контролю) (за рік)	Витрати на оплату штрафних санкцій та усунення виявлених порушень (за рік)	Разом за рік	Витрати за п'ять років
------------	--	--	--------------	------------------------

Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/ приписів тощо)	відсутні	відсутні	відсутні	відсутні
--	----------	----------	----------	----------

* Вартість витрат, пов'язаних з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю), визначається шляхом множення фактичних витрат часу персоналу на заробітну плату спеціаліста відповідної кваліфікації.

Вид витрат	Витрати на проходження відповідних процедур (витрати часу, витрати на експертизи, тощо)	Витрати безпосередньо на дозволи, ліцензії, сертифікати, страхові поліси (за рік - стартовий)	Разом за рік (стартовий)	Витрати за п'ять років
------------	---	---	--------------------------	------------------------

Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних / обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо)	відсутні	відсутні	відсутні	відсутні
---	----------	----------	----------	----------

Вид витрат	За рік (стартовий)	Періодичні (за наступний рік)	Витрати за п'ять років
------------	--------------------	-------------------------------	------------------------

Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо)	0 у разі відправки документів засобами електронного зв'язку)/ 55 (у разі	відсутні	відсутні
--	--	----------	----------

відправки
документів
поштою у
паперовому
вигляді

Вид витрат	Витрати на оплату праці додатково найманого персоналу (за рік)	Витрати за п'ять років
Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу	відсутні	відсутні

ⁱ витрати суб'єкта господарювання матимуть одноразовий характер, і виключно за умови, що Антимонопольний комітет своїм рішенням визнав, що суб'єкт господарювання вчинив порушення законодавства про захист економічної конкуренції, яке полягає у зловживанні монопольним становищем у вигляді встановлення таких цін, які неможливо було б встановити за умов існування значної конкуренції на ринку, або застосовування різних цін чи різних умов до рівнозначних угод з суб'єктами господарювання, продавцями чи покупцями без об'єктивно виправданих на те причин;

ⁱⁱ зважаючи на те, що спрогнозувати кількість порушень законодавства про захист економічної конкуренції у розрізі видів економічної діяльності неможливо, тому при розрахунку витрат, пов'язаних з підготовкою інформації відповідно до пункту 8 проекту Порядку, ураховано рівень середньої заробітної плати штатних працівників за всіма видами економічної діяльності за 9 місяців 2020 року (11 199 грн.) та припущення, що витрати часу на підготовку інформації складатимуть не більше 3 робочих години штатного працівника у разі відправки документів у електронному вигляді та 4 робочих годин у разі відправки документів у паперовому вигляді (додатково копіювання матеріалів та доставка до поштового відділення), є невід'ємною частиною планування фінансово-економічної діяльності суб'єкта господарювання (фінансовий план, дані про фактичні та прогнозні показники виробництва/реалізації продукції, фактичні та прогнозні показники витрат та доходів, інвестиційна програма).